

עת"א 9291/03/23 - אברהם רוחן נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

28 מרץ 2023

עת"א 9291-03-23 רוחן(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט עמית יוסף בן-חמו
עותרים	אברהם רוחן (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה להעביר את העותר לבית סוהר רמון.

העותר מבקש סעד לפיו הוא יושאר בכלא גלבוע, הוא יועבר לכלא אחר במחוז המרכז.

העותר איננו כופר בסמכותו הבלעדית של שב"ס להחליט באיזה בית כלא הוא יוחזק, וכי שביהמ"ש יתערב בהחלטה שכזו רק במקרים של חריגה ממתחם הסבירות.

העותר טוען שבמקרה כאן יש לבטל את ההחלטה משני נימוקים:

האחד, הבטחה שלטונית. לטענתו, במשך תקופה ארוכה מסרו גורמים שונים בשב"ס לעותר שהם עושים כל מאמץ להעביר אותו לבית סוהר אחר במרכז, הובטח לו פעם אחר פעם שאם יהיה צורך אף יעבירו אותו מאגף ההפרדה בו הוא מוחזק לאגף שמור, על מנת שניתן יהיה להעביר אותו לבית כלא באזור המרכז.

לדבריו, הגורמים שהבטיחו לו אף ביקשו ממנו להכין רשימה של אסירים שאין מניעה שישהו איתו באגף השמור והוא אף הכין רשימה שכזו. למרבה האכזבה, הגיעו אליו שני קציני מודיעין והודיעו לו שעליו לארוז את הצידוד משום שיש החלטה להעבירו לכלא רמון.

הנימוק השני:

ההחלטה בלתי סבירה על רקע העובדה שהעותר מנהל הליכים נוספים. הוא איננו מלין על תנאי הכליאה. לפני זמן לא רב הורשע העותר לגזר דינו ל-25 שנות מאסר בהליכים הידועים כפרשה "פרשה 512". מתקיימים הליכי ערעור בבית

עמוד 1

המשפט העליון, מדובר בתיק רחב היקף באופן שקשה לתאר, הדורש עבודה מאומצת ושיחות ופגישות רבות של העותר עם באי כוחו, שהאחד מהם הוא מחיפה והשני מתל אביב.

לדיונים בערעור נקבעו מספר מועדים, 2 מועדים בחודש אוקטובר ועוד 5 מועדים בחודש נובמבר, יתכן ואף יקבעו מועדים נוספים.

בנוסף להליכי הערעור, מתנהלים נגד העותר שני הליכים פלייליים, האחד, בנתניה והשני ברמלה.

העברתו של העותר לכלא רמון, יש בה משום פגיעה בזכותו להליך הוגן.

מצבו הבריאותי של העותר מקשה עליו להתנייד למרחקים ארוכים.

המשיבה מבקשת להורות על דחיית העתירה.

המשיבה טוענת שביום 05.03.23 דן הגורם המנהלי המוסמך- ועדת העברות ארצית, בעניינו של העותר והוחלט על העברתו לכלא רמון במסגרת סבב העברות וניוד של אסייר הפרדה.

המשיבה מפנה לסעיף 12 לפקודת בתי הסוהר המסמיכה את הנציג להחליט ולהורות שסוג פלוני של אסירים או אסיר פלוני יועבר מבית סוהר שבו הוא מצוי לבית סוהר אחר ולעניין זה אין נפקא מינה ממה שנקוב בצו המאסר.

המשיבה טוענת כי מלאכת שיבוצם של אסירים בבתי הסוהר, הינה מלאכה מורכבת ולוקחת בחשבון שיקולים רבים, תוך בחינת כלל האסירים הקיימים בבתי הסוהר והמועמדים לשיבוץ, אינטרסים של האסיר ושל שמירה על הביטחון.

הוראות פקנ"צ 04.30.00 - החזקת אסירים בהפרדה, קובעת שאסיירי הפרדה ינוידו אחת ל-8 חודשים בין בתי הסוהר השונים בהם יש אגף הפרדה.

העותר מוחזק בכלא "גלבע" פרק זמן המחייב העברתו לכלא אחר, ההחלטה הינה סבירה.

במסגרת ההליך ניתנה החלטת ביניים (כב' השופטת אוסאילה אבו אסאד מיום 05.03.23) בה קבעה כי מבלי לקבוע מסמרות לגופם של דברים, יש לעכב את ההחלטה המנהלית להעביר את העותר לכלא רמון.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור שלא נפל פגם בהחלטה המנהלית המצדיק התערבות בה, ועל כן, יש להורות על דחיית העתירה וביטול ההחלטה הזמנית המעכבת את ההעברה.

הבטחה שלטונית:

במסגרת הליך בעת"א 5505-06-16 לירן לוי נ' שב"ס, דנתי בנושא הבטחה שלטונית תוך הפניה למקורות והלכות שנקבעו בבימה"ש העליון.

בע"א 4228/11 חאמד אבו עג'אג' מנסור נ' מדינת ישראל, נקבע כי על הטוען לקיומה של הבטחה שלטונית מוטל הנטל להוכיח חמישה יסודות: בראש ובראשונה את עצם מתן ההבטחה הנטענת ואת תוכנה, שנית, כדי שההבטחה תהיה בת תוקף ותחייב את הרשות השלטונית עליה להיות מפורשת, ברורה, חד משמעית ולא מוטלת בספק כנדרש מהתחייבות משפטית שאיננה בגדר הצהרת כוונות גרדה. שלישית, על התובע להוכיח כי המבטיח התכוון לתת להתחייבותו תוקף משפטי מחייב וכי הטוען בקיומה קיבל את ההבטחה ככזו. רביעית, יש להוכיח כי נותן ההבטחה היה בעל סמכות לתיתה, וחמישית, שהמבטיח הוא בעל יכולת להבטיח את ההבטחה דהיינו כי ההבטחה ברת ביצוע.

ככלל, העמדה המחייבת היא זו שמוצגת על ידי ב"כ הגורם המנהלי בדיון.

ב"כ המשיב הודיע שאין לו כל ידיעה לגבי הבטחה שכזו.

ב"כ המשיב אישר שנבחנת ונבחנה אפשרות להעברתו של העותר לאגף שמור, אך לא התקבלה החלטה בעניינו.

עוד הוסיף, ב"כ המשיבים כי בכל מקרה מסתיימת תקופת ההפרדה בעניינו של העותר הרבה לפני מועד הדיון הראשון בביהמ"ש העליון, תקופת ההפרדה מסתיימת ביום 31.05.23 ובימים אלה וגם בתקופה האחרונה נעשו בחינות ובדיקות מעמיקות כדי לבדוק את האפשרות להעבירו מאף הפרדה לאגף שמור שבו יש משקל גדול יותר לאינטרס בטיעונים של האסיר.

סבירות ההחלטה:

ברע"ב 4822/11 מאתאסם מוקדי נ' מדינת ישראל נקבע כי לאסיר יש אמנם זכות לבקש לעבור מבית סוהר אחד למשנהו, אך אין לו זכות להחליט באיזה בית סוהר הוא ישהה, ההחלטה נתונה לשיקול דעתם של הגורמים המוסמכים (רע"ב 829/11 סאלם נ' שב"ס, רע"ב 8535/99 אלג'ארושי נ' שב"ס שם נקבע כי זכות היסוד הנשללת מאדם ע"י עצם המאסר או המאסר הינה הגבלת חופש התנועה ובכלל זה מאפשרת לשב"ס לקבוע את המקום בו האסיר יוחזק).

בהחלטתו היכן לשבץ אסירים, מוסמך הנציג והגורמים המוסמכים בשב"ס לשקול שיקולים כלל מערכתיים, לרבות סיווג שונה של מתקני כליאה וכן שיפורים פרטניים הנוגעים לעניינו של אסיר מסוים.

נטיית בית המשפט היא שלא להתערב במקרים כאלה, אלא במקרים של חריגה ממתחם הסבירות.

ראה גם רע"ב 1001/12 פרונסוואה בוטבול נ' מדינת ישראל, רע"ב 8126/11 מאג'אדבה נ' שב"ס, בו ציין ביהמ"ש בין היתר "... די אם אציין כי המרחקים במדינתנו אינם כה משמעותיים", וראה גם פסק דין בעניין רע"ב 2007/18 יעקב יונתן נ' שב"ס החוזר ואמץ את ההלכות המפורטות לעיל.

במקרה שפני אין מדובר בהליך של הוכחות ושמיעת ראיות שבו החשש לפגיעה בהליך הוגן הינו משמעותי יותר, אלא, בהליך של ערעור שמעורבותו של המערער עצמו הינה ככלל פסיבית והמלאכה נעשית ע"י ב"כ הצדדים בטיעונים הנטענים בפני ביהמ"ש העליון.

בכל מקרה הדיונים בביהמ"ש העליון הינם ספורים.

באשר למצב הבריאותי, העותר נאלץ לעבור טיפולים בעבר בבית חולים תל השומר, יש לאחל לו בריאות איתנה, אך חלילה ככל שיזדקק להמשך טיפולים הרי אין שוני משמעותי בין אם הוא נמצא בכלא גלבע ובין אם הוא נמצא בכלא רמון שאליו הוחלט להעביר אותו.

הקושי של עורכי הדין להגיע לפגישות עם העותר בשל המרחק, הינו קושי שאכן יש לקחת אותו בחשבון, אך אין בו כדי להכריע את הכף על יתר השיקולים.

משרדו של אחד מעורכי הדין של העותר הוא בתל אביב ואינני בטוח כלל שהמרחק לכלא גלבע הוא קצר יותר מהמרחק לכלא רמון, בכל מקרה המרחקים במדינתנו אינם כל משמעותיים.

יש לקוות שככל שיוחלט להעביר את העותר בהמשך לאגף שמור, יינתן פתרון הולם יותר ומענה טוב יותר לבקשותיו ולצרכיו הפרטניים.

אשר על כן, אני מורה על דחיית העתירה.

ניתנה היום, ו' ניסן תשפ"ג, 28 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.